

ਜੇ.ਵੀ.ਗੁਪਤਾ ਜੇ

ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਦੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਉੱਤਰਦਾਤਾ।

1986 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1476

9 ਜਨਵਰੀ 1989

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 13, 15(5) — ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ— ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਚੌਬਾਰਾ ਵੀ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ— ਚੌਬਾਰਾ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਉਪ-ਸਥਾਨਕ ਸੰਦ-ਪੁਰੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ— ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ— ਕੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ, ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਚੌਬਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 50 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 100. ਇਹ ਵੀ ਖੁਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚੌਬਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਭਾਵ, ਵਪਾਰਕ ਥਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦੋਵਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਲਈ 100 ਅਤੇ ਰੁ. ਚੌਬਾਰਾ ਲਈ 50 ਅਤੇ ਜੇ ਚੌਬਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਅਧੀਨ ਸੀ, ਤਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਜੋ ਕਿ ਦੁਕਾਨ ਹੈ, ਕੋਈ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ। ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸਬਲੇਟਿੰਗ ਸੀ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਿਰਫ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੬)।

ਸ਼੍ਰੀ ਆਈ.ਸੀ. ਅਗਰਵਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ ਅਰਬਨ ਰੈਂਟ ਰੀਸਟ੍ਰਿਕਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15 (5) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ । ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ (ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪੰਜਾਬ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ) ਬਠਿੰਡਾ, ਮਿਤੀ 8 ਜਨਵਰੀ। 1986. ਸ. ਜਸਵੰਤ ਸਿੰਘ ਕੋਰੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ । ਪੀ.ਸੀ.ਐਸ. ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ। ਬਠਿੰਡਾ। ਮਿਤੀ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ. 1984. ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ? ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 4718 ਤੋਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਮਾਲ ਰੋਡ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਚੌਬਾਰਾ, ਮਿਆਣੀ ਕਿਚਨ ਬਾਥਰੂਮ ਆਦਿ। ਬਠਿੰਡਾ, ਵਿੱਚ ਪੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਡੀ

ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸਰਹਾਦੀ ਬਨਾਮ ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਬਿਨੈ ਪੱਤਰ ਦਾ ਮੁੱਖ ਨੋਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ। ਲਾਗਤਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 100. ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ 7 ਜੂਨ, 1984 ਤੱਕ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ।

ਦਾਅਵਾ।— ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ, ਚੌਬਾਰਾ, ਮਿਆਣੀ, ਰਸੋਈ, ਬਾਥਰੂਮ, ਕਚਹਿਰੀ ਦੇ ਵਿਹੜੇ ਅਤੇ ਪੌੜੀਆਂ ਵਾਲੇ ਮਕਾਨ ਨੰ. 4718 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ: -

ਪੁਰਖ: ਪੋਹਲਾ ਰਾਮ ਜਗਦੀਸ਼ ਰਾਏ ਦਾ ਘਰ।

ਪੱਛਮ: ਸ਼੍ਰੀ ਜਗਦੇਵ ਚੰਦ ਦੀ ਇਮਾਰਤ।

ਉੱਤਰ: ਮਾਲ ਰੋਡ।

ਦੱਖਣ: ਦੁਨੀ ਚੰਦ ਦੀ ਇਮਾਰਤ ਮਾਲ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਰੋਡ, ਬਠਿੰਡਾ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਦੁਕਾਨ (ਕਮਰ) ਜੋ ਕਿ ਸੁਰਿੰਦਰ ਕੁਮਾਰ ਕੋਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਹੈ।

ਮੁੜ-ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ।— ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ।

ਹਰਮੋਹਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਮਿਤ ਸਿੰਘ ਸੇਠੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਜੇ.ਆਰ ਮਿੱਤਲ, ਵਕੀਲ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਨਾਲ ਜਵਾਬਦੇਹੀਆਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਸਨ।

ਜੰਗ ਬਹਾਦਰ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.-

(1) ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਦੋਹਾਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ।

(2) ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਨੰਬਰ 4718 ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਦੁਕਾਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਚੌਬਾਰਾ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚੋਂ ਚੌਬਾਰਾ, ਮਿਆਣੀ ਅਤੇ ਰਸੋਈ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਸ਼ਨਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕਮਰਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਬਲੇਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ, ਅੱਗੋਂ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਖੁਦ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 8 ਫਰਵਰੀ 1963 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੂੰ 1000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 50 ਜੋ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਵਧਾ ਕੇ ਰੁਪਏ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। 100 ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਉਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਨ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 1976 ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਚੌਬਾਰਾ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਵੀ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤਾ। 50. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰਾ ਅਹਾਤਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਕੋਲ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਸੀ। 150. ਸੰਯੁਕਤ ਵਿੱਚ ILR ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ (1990)1

ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਸਬ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ

ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਨੂੰ ਸਬ-ਲੈੱਟ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੇ ਲੀਜ਼ ਅਧੀਨ ਆਪਣਾ ਹੱਕ ਜਵਾਬਦਾਰੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਤਬਦੀਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ (ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਸਾਥੀ ਦੀ ਅਟੱਲ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ) ਹਰ ਸਮੇਂ ਬਾਂਹ ਅਤੇ ਗੋਲਾ-ਬਾਰੂਦ 'ਤੇ ਪਹਿਰਾ ਦੇਣ ਲਈ ਆਰਜ਼ੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਭਤੀਜਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਭਰਾ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਈਸ਼ਾਤ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹਨ, ਜੋ ਕਿ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਇਸ ਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲਈ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਪਹਿਲੀ ਮੰਜ਼ਿਲ ਲਈ ਵੱਖਰੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। *ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਗੋਧਾ ਰਾਮ (1)* ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਤ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਕਿ ਪੂਰੇ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਹੀ ਬਰਕਰਾਰ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦੋਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲਾ ਹਿੱਸਾ ਗੈਰ-ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਕਾਨ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਉੱਪਰਲਾ ਹਿੱਸਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਹੈ। ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਅਹਾਤੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਬ-ਲੈੱਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ -7 ਅਗਸਤ, 1984 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ ¹ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਖੋਜ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

(3) ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਿਰਫ *ਚੌਥਾਰਾ* ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋ-ਇਜੈਕਟਮੈਂਟ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇੱਥੇ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਨ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੰਭਾਲਣ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ *ਪਰਸ ਰਾ ਬਨਾਮ ਸ਼ਿ ਵ ਕੁ (2), ਫੀਐਨ ਉਨਨਾ ਮਲਾ ਬਨਾਮ ਸਮੀ ਨਾ ਥ ਪਾ ਥਰ (3)* ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਵਕੀਲ ਅਨੁਸਾਰ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਲਈ ਅਜਨਬੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਹ ਉਸਦਾ ਅਸਲੀ ਭਤੀਜਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਦਾ ਭਰਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਬਠਿੰਡਾ ਵਿਖੇ ਆਪਣਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੇਖ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਦਾ ਕੋਈ ਨੋਸ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਵੱਖਰੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ (171979

(2) ਆਰਸੀਆਰ 255?^

(2) 1987(2) ਆਰਐਲਈ 104.

(3) 1980(2) RLR 770

ਮਨੋਹਰ ਸਿੰਘ ਸਰਹਦੀ *ਬਨਾਮ* ਰਾਮਜੀ ਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ.)

ਦੁਕਾਨ 'ਚ ਰੱਖੇ ਹਥਿਆਰਾਂ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਹੀ ਉਥੇ ਠਹਿਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸੀ।

(4) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇਹ ਇਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਸਾਰੀ ਇਮਾਰਤ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਅਤੇ ਵਪਾਰਕ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਰਹਿ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਸੋਧੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(5) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਬੰਧਤ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਹੈ।

(6) ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਇਹ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਚੌਬਾਰਾ ਹਿੱਸਾ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ / 50 ਰੁਪਏ ਦੇ ਮਾਸਿਕ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦੁਕਾਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 100. ਖੁਦ ਜ਼ਮੀਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿਤਪਾਲ ਸਿੰਘ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਚੌਬਾਰੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਹੀ ਸਿਲਬਲੇਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਨਾਲ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੋਵਾਂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਤੋਂ ਭਾਵ, ਕਾਰੋਬਾਰ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸਾ ਸਾਂਭਣਯੋਗ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਰਾਇਆ ਦੋਵਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਲਈ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਹੈ। ਦੁਕਾਨ ਲਈ 100 ਅਤੇ ਰੁ. ਚੌਬਾਰੇ ਲਈ 50 ਅਤੇ ਜੇ ਚੌਬਾਰੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਉਪ-ਲੱਖਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ: ਵਪਾਰਕ ਥਾਂ ਤੋਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇ ਦੁਕਾਨ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਦਰਖਾਸਤ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਅਹਾਤੇ ਜੋੜ ਕੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਏ ਗਏ ਉਪ-ਲੈਟਿੰਗ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਿਰਫ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਂ ਤੋਂ। ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ, ਇਸਦੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਗਰਮ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵੱਖਰੀਆਂ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕੁਝ ਯੋਗਤਾ ਸੀ। ਗੋਬਿੰਦ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁ ਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਵਿਚਾਰ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਸੀ। ਉਹ ਕੇਸ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਸੀ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋ ਕਮਰਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ, ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ ਪਰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ, 'ਬਾਂਡ 1W ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਅਤੇ ਕਿੱਤਾ. ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਲਈ \$ ਇਕ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(7) ਨਿੱਜੀ ਲੋੜ ਜਦੋਂ ਇਮਾਰਤ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਜ਼ਰੀਏ ਨਾਲ ਦੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇਸ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਵਿਵਾਦ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, 1 ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਇੱਕ ਹੈ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਮਾਰਤ ਇੱਕ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਕਈ ਕਿਰਾਏ ਦੇ ਨੋਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੇ ਨਿੱਜੀ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਪੂਰੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੰਦੂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਪਹਿਲੀ ਝਗੜਾ ਰੱਦ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।"

(8) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ; ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ, *gtheugroundjofte ment* ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਸਬ-ਲੈਟਿੰਗ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੋਵਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਲਈ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਹੋਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ।

(9) ਡਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

(10)

ਕੰਚਨ

ਪੀ.ਸੀ.ਜੀ.

ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਸ਼ੇਹਨ ਲਾਲ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸੀ.ਓ.ਐਲ. ਪ੍ਰੋਮ ਸਿੰਘ ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1988 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 2380

ਫਰਵਰੀ. 28, 1989।

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)- ਐੱਸ. 2(ਜੀ), 13-ਏ, 18-ਏ
— ਚੌਰ ਕਿਰਾਏਦਾਰਾਂ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮੁਕਾਨ-ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਜ਼ੇਕਟਮੈਂਟ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ
ਕੀਤੀਆਂ— ਕਾਰੋਬਾਰੀ ਅਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਰਤੇ ਗਏ ਪਰਿਸਰ — ਕੀ ਪੂਰੀ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ
ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ — ਮੁਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ — ਦਾ ਕੋਬਜ਼ਾ ਮੁੜ ਪ੍ਰਾਪਤ
ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ.